

JESUS CELEBRATION 2033

HET WERELDWIJD VIERNEN VAN
HET 2000-JARIGE JUBILEUM
VAN DE OPSTANDING VAN
JEZUS CHRISTUS

OLIVIER FLEURY

INHOUD

7	Reacties
13	Dankwoord
17	Voorwoord
19	Visioen
29	Jesus Celebration 2033
39	De God van het feest
49	Een puzzel van honderdduizend stukjes
61	Bevestiging in israël
77	Afrika, de poort naar e wereld
91	Azië, het laatste continent
99	Audiënties op het vaticaan
119	TWEE GROTE VRAGEN...
121	I: Hij is gestorven en opgestaan, maar wanneer?
133	II: Hij is waarlijk opgestaan: En dan?
147	Epiloog

REACTIES

“Ik wil deel uitmaken van deze visie!”

Loren Cunningham, stichter van Jeugd met een Opdracht (YWAM),
USA

“Ik geloof dat er geen andere gebeurtenis in de geschiedenis van het universum de opstanding van Jezus Christus evenaart. Het lijkt me voor de hand liggend en fantastisch dat de Heer de visie geeft om het 2000 jarige jubileum van de wederopstanding uitbundig te vieren. Moge de Here zijn volgelingen wereldwijd voorbereiden op dit heugelijke feest.”

Michael Cassidy, oprichter van African Enterprise en van het Nationaal initiatief voor Verzoening, Zuid-Afrika.

“Dat elke deur voor jullie opengaat bij het organiseren van dit groots, historisch feest. Dat ere en lofzang van de hele aarde moge oprijzen.”

John Dawson, President Emeritus, Global Convener, Youth With A Mission, USA

“Moge God doorgaan deze grootse visie krachtig te bevestigen en jullie wijsheid geven bij het verspreiden ervan in het lichaam van Christus.”

John Glass, Algemeen Superintendant van de ELIM kerken,
Engeland

“Het grote potentieel van een initiatief zoals Jesus Celebration is om het christelijke getuigenis te verankeren in het vieren van de opstan-

ding van Jezus Christus. Het kruis van Christus brengt ons samen. Maar het is de opstanding die ons op weg stuurt, één in Hem die is opgestaan en bekrachtigd door de Heilige Geest.”

Teresa Rossi, Centro Pro Unione, Rome

“Moge de Heilige Geest, die Jezus uit de dood deed opstaan, Zijn lichaam inspireren om deze historische aangelegenheid aan te grijpen om Hem te verhogen in het aangezicht van alle naties.”

Rick Ridings, Oprichter Succat Hallel (24/7 Lofzang en gebed in Jerusaleem), Israël

“Ik geloof dat Jesus Celebration 2033 de beste gelegenheid is voor deze generatie om Jezus aan de wereld bekend te maken. De opstanding van Jezus is de meest indrukwekkende gebeurtenis in de geschiedenis, die een ongeëvenaarde hoop brengt voor de toekomst.”

Paul Eshleman, Vice-president van Campus for Christ, USA

“De opstanding van Jezus Christus vormt het keerpunt van de menselijke geschiedenis. De apostelen predikten vaker over de opstanding dan over het kruis. Zij begrepen iets, dat wij niet begrijpen. Olivier ziet het juist: de Kerk heeft het onvoorstelbaar hard nodig om de betekenis van de opstanding te ontdekken. Daar draait het om bij Jesus Celebration 2033.”

Mike Griffiths, nationaal directeur Elim Kerken, Nieuw-Zeeland

“Voor ons als christenen is het toegankelijk maken van het evangelie voor alle mensen op aarde onze missie. Bidden voor onze verloren wereld zou dagelijkse kost moeten zijn. Ons verheugen over onze verschillen is onze opdracht. De opstanding van Jezus vieren met mensen uit alle volkeren, van alle geloofsbelevissen en van alle talen, uit iedere uithoek van de wereld . Dat is werkelijk een voorsmaakje van de hemel.”

Romkje Fountain, co-directeur van het Schuman Centre for European Studies, Nederland

“Youth for Christ houdt zich bezig met het opleiden van een nieuwe generatie discipelen en Jesus Celebration 2033 biedt ons een geweldige kans om onze roeping te herbevestigen.”

Geordon Rendle, internationaal voorzitter van Youth for Christ, Canada

“Olivier bezit het vermogen om de weg te effenen op lange termijn. Het is geen verrassing dat God Zijn eigen droom - de wereldwijde viering van tweeduizend jaar overwinning van Zijn Zoon op de dood door de verrijzenis - op hem heeft overgedragen.”

Roy Jones, directeur YWAM Associates Europe, Zweden

“Ik geloof dat dit initiatief gegeven en gedragen is door God. Ik ondersteun deze visie voor 100% en moedig het lichaam van Christus in alle naties aan om zich te verenigen om de opstanding van Jezus Christus, het grootste evenement ooit, te vieren.”

Benny Prasad, Wereld record: eerste muzikant die alle 245 naties bezocht om het evangelie te verkondigen, India

“Toen Jezus zijn discipelen leerde bidden, zei Hij tegen hen dat ze “Onze Vader!” moesten zeggen. Welke vader op aarde houdt er niet van familiebijeenkomsten? Jesus Celebration 2033 zal de grootste ‘familiebijeenkomst’ zijn die de wereld ooit gekend heeft, om Jezus, wiens naam verheven is boven elke andere naam, te vieren, en zijn verrijzenis. Wow, dat wordt grandioos!”

Bedros Nassanian, directeur van Gateways Beyond Genève, Zwitserland

“Zoals alle mensen van Aziatische origine ben ik zeer enthousiast om te horen dat God het Olivier op het hart gelegd heeft om zich bezig te houden met deze wereldwijde vieringen. Tweeduizend jaar opstanding vieren is een nooit eerder geziene gelegenheid om op grootse wijze Gods liefde en de bevrijdende macht van de opstanding bekend te maken.”

Aurelio Loseo, coördinator in de VS van de Filipijnse beweging voor zendingsmobilisatie, Hawaii

“Jesus Celebration 2033 is een idee van God en tot op heden is het niets minder dan een wonder. Olivier draagt deze visie uit met een besmettelijke passie. Wij houden van zijn engagement en zijn verlangen om de opgestane Jezus te zien. Bedankt, Olivier, dat je altijd de weg wijst naar Hem die het allerbelangrijkste is: Jezus!”

Michael en Sheryl Sua, voorgangers van de Beacon Hill Church, Nieuw-Zeeland

“Ons geloof rust volledig op de opstanding van Christus, en dit zal nog beter blijken als het zal weerspiegeld worden door Jesus Celebration 2033, voor de discipelen van alle naties en van alle verschillende Christelijke kerken. Veel zegen toegewenst bij het werken aan deze historische gebeurtenis!”

Carlos E. Ham, voormalig directeur voor evangelisatie van de oecumenische raad van kerken, Cuba

“Christenen in de hele wereld worden uitgenodigd om zich te verenigen ter gelegenheid van een wereldwijd evenement waarin de opstanding van onze Heer en Redder, Jezus Christus gevierd wordt. “Wat een glorieuze dag zal dat zijn, wanneer we zien en horen hoe alle christenen in ieder land één van hart zijn en samen bij zonsopgang de Zoon aanbidden. Ik beveel dit initiatief aan en ik bid dat we, als we de komende jaren samenwerken, getuigen zullen zijn van de zegen van de Heer voor onze gebroken en verdeelde wereld.”

Daniel Willis, directeur internationale betrekkingen van de Lausanne-beweging, en uitvoerend directeur van Leading Global Impact, Australië

“Olivier is momenteel directeur van Jeugd met een Opdracht Zwitserland. Hij leidt zes opleidingscentra en zes operationele centra, die samen ongeveer tweehonderdvijftig personeelsleden hebben en jaarlijks driehonderd studenten zien passeren. Hij is een integer mens en wordt sterk gewaardeerd door de mensen aan wie hij leiding geeft. Dankzij zijn werk en zijn partnerschap met talrijke lokale kerken en parochies is hij erg bekend in zijn omgeving, met name als gevolg van de ontwikkeling van Alpha-cursussen, die veel succes kenden. Hij is een visionair, staat klaar om nieuwe bedieningen op te starten, om strategieën uit te werken en nieuwe geloofsuitdagingen voor het koninkrijk van God onder de aandacht te brengen. Ik ken hem al heel wat jaren en ik beveel hem aan als man van God, verantwoordelijk voor JmeO, vol van de Geest en werkelijk toegewijd aan het lichaam van Christus.”

Stephen Mayers, directeur van Jeugd met een Opdracht Europa, Spanje

DANKWOORD

Hier wil ik graag enkele mensen bedanken zonder wie dit boek niet zou bestaan.

De allereerste die ik hartelijk wil bedanken is mijn vrouw Sylviane, die me al zoveel jaren vergezelt. Bedankt dat je in me gelooft en dat je me ondersteunt, zowel op euforische als op dramatische momenten. Bedankt ook om samen met mij in dit gekke project te geloven, zelfs als we er soms duizelig van worden. Bedankt voor je legendarische geduld, de vrede die je uitstraalt en de stabiliteit die je ons biedt als koppel en als gezin. Dank aan Nathan en Rémy, mijn twee geliefde zonen, met wie ik graag op geloofsavontuur ga, naast zovele andere dingen.

Ik wil ook grote dank uitspreken ten aanzien van iedereen die me geholpen heeft bij de redactie van dit boek. Om een boek als dit, hoe bescheiden ook, uiteindelijk in druk te laten verschijnen, waren honderden uren werk en de bijdrage van een groot aantal mensen noodzakelijk. We hebben elkaar echt nodig. Het is pas als we onze talenten gezamenlijk inzetten, dat alle schoonheid en creativiteit die God in ieder van ons gelegd heeft tot uitdrukking komt.

Vervolgens grote dank aan Joël Raymond, mijn toegewijde schrijver. Bedankt voor je efficiëntie, je raad die altijd ter zake is en natuurlijk je vriendschap.

Dan Paul Hemes, de vriend, theoloog en historicus naar wie mijn

voorkeur uitgaat. Bedankt voor je adviezen en je artikelen over de datum van de opstanding, maar evenzeer voor je theologische en historische analyse betreffende deze gebeurtenis. De twee laatste hoofdstukken van dit boek zijn een rechtstreekse vrucht van jouw werk.

Hoe moet ik Corinne Liechti en Ann Robert bedanken, die uren achter hun toetsenbord hebben doorgebracht om alle onwaarschijnlijke verhalen die in dit boek beschreven zijn in te geven? Heel hartelijk bedankt, allebei!

Bedankt aan alle mannen en vrouwen die de verschillende manuscripten herlezen en gecorrigeerd hebben om er de theologische dwalingen uit te halen (er zijn er vast nog een paar blijven zitten, die in de hemel rechtgezet zullen worden!). Bedankt aan anderen, die mijn denominatie- en cultuurgebonden ongevoeligheden doelbewust gladgestreken hebben. Bedankt aan allen die met grote inzet gewerkt hebben om de pareltjes van mijn schriftelijke creativiteit te ontcijferen, met als doel er een taalkundig correct document van te maken. Merci dus, Stephanie Tharp, Sandrine Roulet, Nadine Roumi, Matthias Rambaud, Christian Willi, Raphaël Tanner, Danièle Ariège en Estelle Lécureux.

Ik wil heel in het bijzonder de mannen en vrouwen bedanken die wil heel in het bijzonder de mannen en vrouwen bedanken die ons financieel ondersteunen. Dank zij hen leven wij al 20 jaar uitsluitend van giften. Jullie stellen ons in staat om de opdracht die de Heer ons gegeven heeft voort te zetten, zowel hier als ver weg.

En bovenal wil ik Hem bedanken die voor mij tot het uiterste gegaan is... tot aan het kruis. Hij zag het zitten om mij genade te geven, hoewel ik dat niet verdien. Hij heeft me laten proeven van de kracht van de opstanding en mij een onstilbaar verlangen gegeven om dit goede nieuws te delen met alle menselijke wezens op deze planeet. Bedankt, Jezus, dat U uw mouwen op gestroopt hebt om mij te bevrijden uit de mesthoop waar ik inlag, dankuwel dat U mij schoongewassen hebt en mij een tweede kans hebt gegeven, een nieuw leven.

Soli Deo gloria

VOORWOORD

Wat doet u op de ochtend van 17 april 2033?

Zelf weet ik het al. Veel mensen weten zelfs nog niet waar ze over een week zullen zijn, wat ze morgen zullen eten of welke job ze over een maand zullen uitoefenen. Daarom kan mijn vraag verrassend overkomen.

Wat doet u op 17 april 2033? Deze vraag heb ik gesteld aan talloze mensen, in alle uithoeken van de wereld. Geamuseerd of sceptisch, mijn gesprekspartners waren altijd verrast door mijn vraag. Sommigen probeerden in hun hoofd een berekening te maken. Sommige mensen hebben meer tijd nodig dan anderen om zichzelf mentaal zover in de toekomst te verplaatsen. Maar de meesten hebben door dat ik gekomen ben met een welbepaald idee idee in mijn achterhoofd. U gaat kennismaken met dit enigszins gekke project doorheen de bladzijden van dit boek. Precies weten wat ik zal doen over twintig jaar, op een zeer exacte kalenderdatum. Deze zekerheid komt niet van mij, maar van mijn God, de Levende God, die zichzelf bekend gemaakt heeft door Jezus Christus.

Ik ben een doodnormale man; dat denk ik in ieder geval. Ik heb een bovennatuurlijk visioen gehad, net zoals talloze gelovigen in de lange Bijbelse traditie. De apostel Paulus werd Christen als gevolg van de verschijning van de opgestane Christus. Enkele honderden mensen hadden een gelijkaardige ervaring in de loop van de twee weken die volgden op de allereerste Pasen. Al bijna tweeduizend jaar ontvangen miljoenen mannen, vrouwen en kinderen persoonlijke openbaringen. Ik zal u vertellen wat mij overkomen is en hoe ik in actie ben gekomen

na wat ik ontvangen heb van God.

Stel je voor...

Stel je voor... dat bij het ochtengloren van Paaszondag 2033 het zonlicht een nieuw begin maakt!

Stel je voor... het grootste feest uit de geschiedenis: de viering van het 2000-jarige jubileum van de opstanding van Christus!

Stel je voor... dat de wereldwijde gemeenschap van gelovigen samenkomt overal in de wereld !

Stel je voor... dat de Kerk concrete liefde en oprechte eenheid zichtbaar aan de wereld toont !

Stel je voor... Jesus Celebration 2033!

Visioen

Voor mijn ogen speelt een magnifiek spektakel zich af, zoals in een film. Het is alsof ik ondergedompeld word in een buitenaardse attractie. Voor mij de blauwe planeet, de aarde en de zon die opkomt. Naarmate de stralen van de zon de aarde strelen, tijdzone na tijdzone, zie ik explosies van licht opstijgen naar de hemel. Duizenden enorm krachtige uitbarstingen van licht. Ze komen tevoorschijn uit de aarde en verheffen zich als reusachtige vulkanen om met kracht het hele universum te verlichten.

De zomer van 2007 loopt op zijn einde. We zijn in Dee Why, een van de noordoostelijke voorsteden van Sydney. Samen met mijn echtgenote heb ik Zwitserland verlaten voor een tijd van herbronning. We volgen Bijbelcursussen en praktijklessen op het hoofdkwartier van onze kerkgenootschap: Christian City Church.

Die ochtend van de zevende maart is het mijn beurt om rechtstreeks naar de les te gaan. Gisteren heb ik mijn twee zonen naar de openbare school in de wijk gebracht voordat ik me bij mijn vrouw voegde in het opleidingscentrum. Vandaag zijn de rollen omgedraaid. Sylviane legt de laatste hand aan het klaarmaken van de jongens. Ik verlaat de eetkamer, terwijl ik in het voorbijgaan mijn rugzak en mijn Bijbel grijp.

“Dag Nathan, dag Rémy, dag Sylviane!”

Ik wil niet dat Sarah, mijn buurvrouw, te laat komt. Sarah volgt dezelfde

lessen als ik en ik profiteer daarvan door met haar mee te rijden.

Het is al warm, al is het nog maar zeven uur. De atmosfeer is licht en vrolijk en al mijn zintuigen zijn uitzonderlijk wakker deze ochtend. Ik besef hoe gelukkig ik ben, supergelukkig dat ik dit jaar in Australië mag wonen. Ik begin God te loven. Hij is er, zoals altijd. Ik heb de indruk dat de hemel open is, net als mijn hart. Ik kan niet wachten om deze ochtend mee te maken!

Eenmaal per maand roept Phil Pringle, de stichter van onze kerkgemeenschap, zijn team van leidinggevendenden, lesgevers en de vierhonderdvijftig studenten bij elkaar om ons na enkele gezamenlijke liederen toe te spreken. Aangekomen in het vormingscentrum schuif ik aan op de derde rij van het auditorium. De muziekgroep is nog aan het repeteren. De aanwezigheid van God waarin ik deze morgen baad wordt nu zelfs nog groter. De muziek begint met lange riffs van de elektrische gitaar, ritmisch begeleid door de drums en opgevrolijkt door mooie melodieën van de toetsen. De kwaliteit is werkelijk dik in orde. De zangleidster staat recht en ze zingt met haar hele hart voor God.

Ik hou ervan God te prijzen met muziek. Niet zelden word ik diep emotioneel getroffen als ik dat doe samen met een groep andere gelovigen. Maar die keer gebeurt er werkelijk iets heel uitzonderlijks. De groep studenten, lesgevers en voorgangers verdwijnt als het ware stilaan naar de achtergrond, terwijl daaroverheen voor mij een soort film tevoorschijn komt. God grijpt mij vast. Zijn aanwezigheid wordt openbaring. Ik zie, ik voel, ik begriep. Dit is wat er voor mijn ogen verschijnt:

Ik ben in de ruimte. Voor mij draait de aarde langzaam rond. Eigenlijk ontwaakt ze. De grens van de duisternis verschuift als een lijn waar de dag aanbreekt. Waar deze lijn passeert, ontstaan zowat overal lichtbundels. Stralen barsten uit richting de hemel, ik kan de warmte ervan voelen. Deze fonteinen van licht vormen geen enkel gevaar, geen bedreiging, integendeel, ze stralen van vreugde en liefde. Elke keer word ik ondergedompeld in grote schoonheid en kracht.

In een oogwenk word ik enkele honderden meters verplaatst tot boven een luidruchtige en kleurrijke menigte. Duizenden mensen zijn verzameld en aanbidden God. Eigenlijk zijn die lichtvlekken bijeenkomsten,

sommige klein en zelfs clandestien, andere immens, in stadions of vlaktes; duizenden steden, miljoenen getuigen van de opstanding. De ochtend waarop dit gebeurt, is Pasen, van west naar oost, tijdzone na tijdzone, van het noorden naar het zuiden, over de hele wereld.

Na enkele minuten ga ik terug zitten. Ik wil de beelden die zich in mijn hoofd hebben afgespeeld opschrijven, bang om ze te vergeten. Op een stukje papier krabbel ik enkel schetsen en een paar zinnen neer. Als ik weer opsta om opnieuw te zingen, dringen zich nieuwe gedachten op aan mijn geest.

Beetje bij beetje vallen de puzzelstukjes op hun plaats. Ik zet me terug op mijn plaats om te schrijven, ik sta weer op, zing een paar zinnen mee, maar al snel word ik onderbroken door nieuwe informatie. Ik ga opnieuw zitten en pak mijn pen weer.

Het is beter om naar God te luisteren

Dit heen en weer gaan duurt een poosje en ik heb de indruk dat ik een uitstorting van de Heilige Geest beleef, zoals beschreven in de Bijbel, in het eerste hoofdstuk van Handelingen.

Bijna dag op dag tien jaar voordien, in het voorjaar van 1997, had ik in een Bijbelschool in Dallas al een gelijkaardige ervaring.

De lessen waren opgeschort. Gedurende twee weken was er alleen maar gebed en lofprijzing. Sommige studenten brachten de nacht wakend door, om gemeenschap te blijven hebben met God, zo voelbaar was Gods aanwezigheid geworden.

Dit mag nooit stoppen, hield ik mezelf voor. Ik wilde graag Phil Pringle vragen om naar God te mogen blijven luisteren, maar ik aarzelde. Phil Pringle is niet zomaar iemand. Deze man, die een wereldwijd netwerk van driehonderd lokale kerken bestuurt, maakte indruk op mij. En mijn Engels was misschien toch niet helemaal afdoende. Gewoonlijk zingen we een vijftiental minuten, waarna Phil Pringle een half uur les geeft. Ik had geen zin om naar hem te luisteren. Luisteren naar God is veel mooier en krachtiger maar daar verschijnt onze Phil Pringle met atletische pas op het toneel. Wat mij betreft mocht het "downloaden van hemelse bestanden" nog wat doorgaan en ik smeekte God dat dat zou gebeuren.

Vrienden...' begon Phil Pringle, 'Ik weet niet of jullie hetzelfde voelen als ik... God is aan het werk deze morgen. Ik ga niet preken, maar jullie laten luisteren naar God. Maak verbinding met Hem en stem al je aandacht op Hem af '.

Recht in de roos! Ik jubel. De bevestiging van onze leider maakt mijn ontvankelijkheid nog groter. Nu opent de hemel zich nog meer. De aanwezigheid van God wordt nog steviger. Mijn adem stukt een beetje als ik zijn kracht en zijn liefde ervaar en tegelijkertijd word ik uiterst enthousiast door wat Hij tegen me zegt. Deze keer zijn het woorden, helder en duidelijk.

De hele aarde zal de tweeduizendste verjaardag van de opstanding van Jezus vieren. Geen enkel land zal overgeslagen worden, geen enkele stam vergeten. Mensen zullen vol ongeduld wachten op het signaal dat de dageraad aankondigt van de ochtend van de opstanding, de ochtend van Pasen. Het zal een tijd zijn van grote ijver, op de dag zelf, maar evengoed gedurende de hele periode er rondom heen. Terwijl je dit vreugdevolle feest voorbereidt, moet je je nooit, op geen enkel moment, bezighouden met de angst voor de dag dat Jezus terug zal keren op aarde. Misschien komt Hij eerder terug, of gedurende het feest, of erna. Dat is niet jouw probleem. Jezus Christus komt pas terug op de dag die God de Vader daarvoor al voor het begin van de tijd heeft vastgelegd.

Een half uur is voorbij gegaan. De groep van zeshonderdvijftig studenten en leerkrachten heeft met een ongebruikelijke ijver gebeden, terwijl elk van hen persoonlijk naar God luisterde. Phil Pringle neemt de microfoon weer. Hij zal niet preken deze ochtend. Hij dankt God, dat Hij zo dicht bij ieder van ons gekomen is en wenst ons een fijne dag, waarbij hij ons aanmoedigt om vol van de Heilige Geest te blijven. Wat mij betreft, ik wil deze hemelse atmosfeer niet verlaten, want ik heb de indruk dat ik het einde nog niet bereikt heb. Maar ik moet de feiten onder ogen zien. Het auditorium loopt langzaam leeg, de lessen beginnen. Ik ben uitgeput en duizelig, maar tegelijkertijd ongelofelijk vernieuwd. Ik krabbel nog snel enkele gedachten neer.

Ik stel me ook de reclame voor, immense affiches in de straten. De hele wereldpers brengt verslag uit van het evenement. Ze spotten met

de christenen en zeggen dat ze alleen maar de aandacht op zichzelf willen vestigen. Maar de hele wereld praat erover. Het gaat zover dat er geen enkel mens op aarde meer zal zijn die niet gehoord heeft van de opstanding van Jezus¹. De christenen zelf worden gestimuleerd, zijn vervuld van fierheid en ze getuigen in hun omgeving. Er zijn op aarde zoveel samenkomsten voorzien, dat ze niet te tellen zijn.

De les kan me niet schelen

Uiteraard kom ik als laatste in de klas. Voor een Zwitser zoals ik, met een ingebouwd uurwerk in zijn hoofd, is dat een harde dobber. De andere studenten zitten bijna allemaal klaar om te luisteren naar Brett Barcklay, onze lesgever. Hij is een jonge leerkracht die opvalt door zijn manier van lesgeven en zijn competenties en hij is vervuld van de Heilige Geest.

Zijn liefde voor God schemert door in al zijn woorden en in zijn hele houding. Hij is nog maar nauwelijks begonnen met de les, of mijn gedachten schieten al naar duizend kanten. Een andere gedachte van God, deze keer in de vorm van een scenario. Ik pak mijn schrift.

Jeruzalem. Iedereen wil ernaartoe om de opstanding te vieren. We brengen de Israëliëse autoriteiten op de hoogte dat het aantal pelgrims explosief zal toenemen. Die laatsten verbieden ons om wat dan ook te organiseren, uit veiligheidsoverwegingen. Ze sturen ons naar een vlakte ten noorden van de stad. Daar is een vliegveld. Bij deze gelegenheid zullen vliegtuigen afkomstig uit de hele wereld er landen. Autobussen stromen met honderden tegelijk toe. Deze vlakte is werkelijk immens. Hoeveel mensen zijn hier momenteel verzameld? Het moeten er honderdduizenden zijn...

Ik begin pijn in mijn hand te krijgen. Maar ik houd vol. Ik voel me als een marathonloper tegen het einde van de wedstrijd: nog maar een paar kilometers af te leggen, de zwaarste. Ik hoor niet meer wat Brett Barcklay zegt. Ik zit al veertig minuten in mijn bubbel met God en ik wil er echt niet uit.

“Olivier, wat denk jij?” onderbreekt onze leraar me plotseling.

“Euh, Brett, het spijt me verschrikkelijk, maar ik heb de vraag helemaal niet gehoord, en trouwens, ik heb je les helemaal niet gevolgd. Er over-

komt me iets totaal onverwachts. Als je het goedvindt, zal ik het je een andere keer uitleggen. Ik zal de les inhalen, maar alsjeblieft, aanvaard dat ik niet meedoe met je programma”.

“Okee, we zullen er later over spreken,” antwoordt hij verbaasd, maar begripvol.

Hij gaat verder met de les alsof er niets gebeurd is. Wat mij betreft, ik duik weer in mijn aantekeningen. Ik heb beetje bij beetje geschreven, per groep van ideeën. Ik heb geen tijd om ze uit te werken. Ik probeer de cadans van de ideeën die in me opkomen te volgen. De bel geeft aan dat het pauze is. Het lawaai van de stoelen en de geanimeerde gesprekken storen me niet. Ik blijf geconcentreerd.

Ik heb zo'n twintig jaar voor me. Ik zal mijn pelgrimsstaf moeten oppakken, heel veel gezagsdragers en mensen met grote verantwoordelijkheden ontmoeten en mijn visie met hen delen. Maar ik zal niet alleen staan. God heeft ook met anderen gesproken. Er zijn nog andere boodschappers die Zijn aanwijzing volgen. Ik zal hen moeten zoeken en vinden. God bemoedigt me.

De les begint weer en ik ben nog altijd niet klaar! Omdat ik Brett Barclay niet nog meer wil storen, verzamel ik mijn spullen, glimlach ik verlegen naar hem en verlaat de klas.

De kapel van de campus is een mooie ronde zaal. Ik ga er binnen, zet mijn spullen tegen de muur en ik keer terug naar mijn bron. Het “downloaden” gaat verder. Deze keer is het anders, het is een vlucht doorheen de Bijbel. Er komen teksten in me op, allemaal in een heel nieuw licht. Ik heb de indruk dat ik een spoedcursus Oude Testament volg. God is mijn privéleraar. Hij vestigt mijn aandacht specifiek op de geschiedenis van het Hebreeuwse volk, dat uitgeleid werd uit Egypte, maar dat rond en rond bleef dwalen in de woestijn, wachtend op het moment om het beloofde land binnen te gaan. Het is alsof dit gedeelte spreekt over de Kerk vandaag. Ze heeft grote dingen gezien, daarover is geen twijfel mogelijk, maar ze is gericht op zichzelf. Ze heeft het mandaat van Abraham, de vader van alle gelovigen, geërfd: een zegen zijn voor alle volkeren van de hele wereld². Maar om dit mandaat te vervullen, moet ze op weg gaan om “alle natiën tot discipelen

te maken” overeenkomstig het woord van Christus³. Op die manier wordt ze tot een zegen.

Ik kom in een nieuwe fase: ik ontvang niets meer. Ik krijg een onweersaanbare drang om bij God te pleiten ten voordele van deze visie die Hij me gegeven heeft en in het voordeel van zijn Kerk. Dus bid ik met alles wat in mij is, ik fluister, ik ween, ik schreeuw. Ik kniel, ik zit, ik sta recht, lig plat op de grond met mijn gezicht naar beneden of op mijn rug en ik wandel in het rond. Gelukkig bestaan er kapellen en deze hier is helemaal van mij!

God is nog nooit zo aanwezig geweest in mijn leven. In deze ruimte ben ik bij Hem, niet alleen mijn ogen voelen het, maar alles in mij wordt het gewaar. Het is tegelijk zeer krachtig en zeer vredig. Mijn ziel is tot leven gewekt, maar mijn lichaam is zwaar vermoeid. Ik zing steeds zachter naarmate ik de bijzondere genade die me deze hele voormiddag vergezeld heeft voel wegebben. De Bijbel spreekt over vrede die alle verstand te boven gaat⁴. Die vrede is voelbaar en vult de ruimte. Ik voel me tevreden en ik +blijf daar een poosje uitrusten, met de stille hoop ook de aanwezigheid van God nog eens te proeven en de kruimels op te rapen die van tafel zullen vallen. Maar ik voel dat ik aan het einde van mijn marathon ben gekomen. Het is zoals wanneer je in een ruimte bent die vol staat met computers en iemand de stroom afzet en het helemaal stil wordt. Ik merk de afwezigheid van geluid op en daardoor ook de afwezigheid van God.

Mijn linkerheup

Ik moet me vastgrijpen aan de bank om te kunnen opstaan. Ik ga een paar seconden zitten om weer bij bewustzijn te komen. Het is de tijd van de grote pauze en Sylviane wacht beneden op me, op het binnenplein onder een parasol. Hoe ga ik haar kunnen vertellen wat er op het punt staat om te gebeuren? Zal ze het begrijpen? Ik raap mijn spullen op en begeef me richting de uitgang. Op dat moment merk ik dat ik niet normaal kan lopen. Ik mank met mijn linkerheup, net zoals wanneer je van de fiets stapt na een lange rit. En werkelijk, ik heb die hele lesdag gestrompeld tot in de avond. De volgende dag bij het opstaan deed mijn heup nog altijd pijn. Dat heeft tien dagen geduurd. In de daaropvolgende jaren kwam dit verschijnsel sporadisch terug, vooral als ik op reis was om over deze visie te spreken. Ik vat deze pijn op als een herinnering aan wat ik met God heb meegemaakt.

Zo herinnert God me eraan wat Hij en ik hebben doorgemaakt, een lijfelijke ontmoeting, van persoon tot persoon, zo intens als ik maar kon verdragen, zoals Jacob ooit had⁵.

1. Habakuk 2:14
2. Genesis 12:3, herhaald in 18:18 en 22:18
3. Mattheüs 28:19
4. Filippezen 4:7
5. Genesis 32:29-30

Wij hopen dat je genoten hebt van het eerste hoofdstuk van "Jesus Celebration 2033".

Als je het volledige boek wil lezen, bestel hem dan hier:
Book "Jesus Celebration 2033". CHF 20.- € 15.-

info@jc2033.world

Als je wenst meer te weten over deze project, bezoek dan onze website: www.jc2033.world

Je kan ook:

- Deze inspiratieve clip bekijken (1min) : www.jc2033.world/en/
- Onze facebook pagina bekijken: www.facebook.com/JesusCelebration2033/
- Lid worden van de vereniging "JCFriends"
- Doneren: www.jc2033.world/en/contact
- Een vraag stellen via mail: info@jc2033.world

Hoop je te ontmoeten op de weg naar de wereldwijde vieringen op de opstanding zondag 2033.

Olivier Fleury

BIJNA 2000 JAAR GELEDEN...

De opstanding van Jezus Christus heeft de geschiedenis van de mensheid veranderd. Bij het naderen van dit jubileum kreeg een eenvoudige man uit Zwitserland de visie van een gigantische herdenking, waar menigten van alle naties op aarde zich verzamelen om te vieren. Het grootste feest aller tijden! Miljoenen zullen het Goede Nieuws horen:

Jezus is waarlijk opgestaan!

OLIVIER FLEURY, directeur bij Jeugd met een Opdracht in Zwitserland wordt door deze visie bepaald.

Meer dan 20 jaar voor het feest, is hij begonnen aan een internationale zoektocht naar mensen die deze visie willen steunen en delen, om talloze Christenen te mobiliseren om deze wereldwijde zware opdracht "Jesus

Celebration 2033" te helpen vervullen. Ontdek in dit boek zijn enthousiast getuigenis, vol met geloof, hoop en liefde.

WWW. JC2033.WORLD

